A felperesek keresetük alátámasztására az alábbi jogalapokra hivatkoznak:

Először is azzal, hogy a Tanács a megtámadott rendelet közzétételét követően hozott további adatokat nyilvánosságra, megsértette az 1225/2009/EK tanácsi rendelet ([2]) 20. cikkének (4) bekezdését és a felperesek védelemhez való jogát. Az Európai Unió intézményei a megtámadott rendelet véglegesítését és a Tanácsnak elfogadásra való megküldését megelőzően nem tájékoztatták a felpereseket a dömpingellenes vám módosítását alátámasztó új tényekről és megfontolásokról, és nem tették lehetővé a felperesek számára új érvek előterjesztését, illetve azt, hogy az előzőleg nyújtott információkat pontosítsák, amely a dömpingellenes vám további csökkentését eredményezhette volna.

Másodszor a Tanács az exportár képzése során nyilvánvaló értékelési hibát vétett, és megsértette az 1225/2009/EK tanácsi rendelet 2. cikkének (9) bekezdését, valamint 11. cikkének (10) bekezdését. Az uniós intézmények tévesen vonták le a 38,1 %-os dömpingellenes vámot az exportár képzése során, mivel a hivatkozott rendelet 11. cikkének (10) bekezdésében foglalt követelményt új exportőr esetében nem kell bizonyítani. Továbbá az uniós intézményeknek a dömpingellenes vám levonására vonatkozó értékelése a tények téves értékelésén alapult.

Harmadszor a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát vétett, megsértette a gondos ügyintézés, valamint egyenlő bánásmód elvét, valamint tévesen alkalmazta az 1225/2009/EK tanácsi rendelet 2. cikkének (10) bekezdését azzal, hogy az exportárat és a rendes értéket tévesen igazította ki. Az uniós intézmények az exportárból tévesen vontak le a felperesek által az érintett termék exportjában bizonyos része tekintetében meg nem fizetett közvetlen költségeket, és a rendes értéket tévesen növelték az exporteladásokkal kapcsolatos vissza nem térítendő HÉA számításba vétele érdekében, annak ellenére, hogy az eredeti vizsgálatban nem került sor ilyen kiigazításra.

Végül az uniós intézmények nyilvánvaló értékelési hibát vétettek, megsértették a gondos ügyintézés, valamint egyenlő bánásmód elvét, valamint tévesen alkalmazták az 1225/2009/EK tanácsi rendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontját azzal, hogy megtagadták a piacgazdasággal rendelkező országokra alkalmazandó szabályok Greenwood Houseware (Zhuhai) Ltd-re való alkalmazását. A piacgazdasággal rendelkező országokra alkalmazandó szabályok Greenwood Houseware (Zhuhai) Ltd-re való alkalmazásának az uniós intézmények általi megtagadása a tények és a benyújtott bizonyítékok téves értékelésén alapszik. Továbbá az uniós intézmények nem jártak el megfelelő gondossággal a hivatkozott rendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott 2. és 3. feltétel alkalmazása tekintetében releváns szempontok mindegyikének értékelése során.

([1]) A többek között a Kínai Népköztársaságból származó vasalódeszkák behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 452/2007/EK rendelet módosításáról szóló, 2010. január 19-i 77/2010/EU végrehajtási rendelet (HL L 24. 1. o.)

([2]) Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 51. o.).

2010. április 26-án benyújtott kereset — Ferracci kontra Bizottság

(T-192/10. sz. ügy)

(2010/C 179/79)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Pietro Ferracci (San Cesareo, Olaszország) (képviselő: A. Nucara ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a 2010. február 15-i levélben foglalt azon bizottsági határozatot, amellyel az alperes elutasította a felperes panaszát;

— a Törvényszék az alperest kötelezze a jelen kereset során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresetet a 2010. február 15-i levélben foglalt azon bizottsági határozat ellen nyújtották be, amellyel a Bizottság elutasította a felperes panaszát.

Az említett panasz az 504/1992. sz. törvényrendelet 7. cikke (1) bekezdése (i) pontjában foglalt helyi ingatlanadók alóli mentességre vonatkozott, amely törvényrendelet a 203/2005. sz. törvényrendelet 7. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően törvényerőre emelkedett annak érdekében, hogy az ugyanabban a levélben hivatkozott tevékenységekre is alkalmazandó legyen, figyelmen kívül hagyta az esetleges kereskedelmi

jellegüket. A felperes kérelme szerint ez a szabály az egyházaknak és a non-profit szervezeteknek nyújtott állami támogatásnak minősül, amennyiben kereskedelmi tevékenységet vagy legalábbis a közösségi ítélkezési gyakorlat értelmében gazdasági tevékenységet folytatnak.

A felperes két jogalapra hivatkozik keresete alátámasztásaként:

Mindenekelőtt a felperes azt állítja, hogy a vitatott határozat hibás, mert sérti és helytelen értelmezéssel tévesen alkalmazza az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdését. Az alperes valójában a felperestől 2006. június 16-án érkezett panasz alapján nagyon hosszú előzetes vizsgálati szakaszt indított, amelyet a felperessel folytatott sűrű levélváltás és a nemzeti hatóságoktól való információkérés jellemzett, és végül a vitatott határozatban arra a következtetésre jutott, hogy kétség nem fér hozzá, hogy a szóban forgó intézkedések nem minősülnek állami támogatásnak az EUMSZ 107. cikk értelmében.

A felperes szerint az előzetes vizsgálat lezárását megelőző rendkívül hosszú időszakból egyértelmű, hogy az alperes nem tudta megválaszolni a panaszban felvetett kétségeket, amelyekre felelnie kellett volna, és hogy legalább el kellett volna rendelni az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti második fázisú vizsgálati eljárást.

Ezenkívül a jelenlegi adóról szóló fent említett határozat alapos értelmezése csak azon vélekedésre adhat alapot, hogy az alperesnek kétségei voltak afelől, hogy a vitatott intézkedések állami támogatásnak minősülnek-e, de végül úgy döntött, hogy a második fázisú vizsgálati eljárás megindítása nélkül elutasítja a panaszt, amivel megsértette a felperesnek azon igazolásokra vonatkozó észrevételek előterjesztésére vonatkozó jogát, amelyet az olasz hatóságok a Bizottsághoz előterjesztettek a második fázisú vizsgálati eljárással összefüggésben az EUMSZ 108. cikknek megfelelően, és megakadályozta az összeegyeztethetőség szükséges vizsgálatát, amelyet a Bizottságnak el kellett volna végeznie annak értékelése érdekében, hogy a panasz tárgyát képező, preferenciális adórendszer milyen mértékben torzította a versenyt.

Másodszor a felperes azt állítja, hogy a vitatott határozatot meg kell semmisíteni az indokolás hiánya miatt, amely sérti az EUMSZ 296. cikket (korábbi EK 253. cikk).

2010. április 26-án benyújtott kereset — Scuola Elementare Maria Montessori kontra Bizottság

(T-193/10. sz. ügy)

(2010/C 179/80)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Scuola Elementare Maria Montessori (Róma, Olaszország) (képviselő: A. Nucara, ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a 2010. február 15-i levélben foglalt azon bizottsági határozatot, amellyel az alperes elutasította a felperes panaszát;

— a Törvényszék az alperest kötelezze a jelen kereset során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresetet a 2010. február 15-i levélben foglalt azon bizottsági határozat ellen nyújtották be, amellyel a Bizottság elutasította a felperes panaszát.

Az említett panasz nemcsak az Imposta Comunlae sugli Immobili (általános ingatlanadó) alóli mentességre vonatkozik, mint a T-192/10. sz. Pietro Ferracci kontra Bizottság ügyben, hanem az olasz adójog szerinti, Imposta sul reddito delle persone giuridiche (jogi személyek bevételét terhelő adó) alóli részleges (50 %-os) mentességre is.

A jogalapok és a legfontosabb érvek hasonlóak a T-192/10. sz. ügyben előadottakhoz.

2010. április 29-én benyújtott kereset — Apotheke DocMorris kontra OHIM (Egy zöld és fehér kereszt ábrázolása)

(T-196/10. sz. ügy)

(2010/C 179/81)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Apotheke DocMorris Holding GmbH (Stuttgart, Németország) (képviselő: Y. Dick ügyvéd)